

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 142/16

Λουξεμβούργο, 21 Δεκεμβρίου 2016

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-164/15 P και C-165/15 P
Επιτροπή κατά Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company και
Ιρλανδίας

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η Ιρλανδία οφείλει να ανακτήσει ποσόν ύψους 8 ευρώ ανά επιβάτη από τις αεροπορικές εταιρίες που έλαβαν παράνομη κρατική ενίσχυση

Η διαφορά μεταξύ του μειωμένου και του κανονικού συντελεστή του ιρλανδικού φόρου αεροπορικών μεταφορών συνιστά παράνομη ενίσχυση, η οποία πρέπει να ανακτηθεί ανεξαρτήτως του πραγματικού οφέλους που αποκόμισαν οι αεροπορικές εταιρίες από την ενίσχυση

Τον Ιούλιο 2009, η Ryanair ζήτησε από την Επιτροπή να εξετάσει εάν ο «φόρος αεροπορικών μεταφορών» τον οποίο είχε επιβάλει η Ιρλανδία στις αεροπορικές εταιρίες συνιστούσε παράνομη κρατική ενίσχυση ορισμένων ανταγωνιστών της. Ειδικότερα, κατά τη Ryanair, οι ανταγωνιστές της είχαν εξασφαλίσει, μεταξύ άλλων, οικονομικό πλεονέκτημα λόγω του ότι εκτελούσαν μεγάλο αριθμό πτήσεων προς προορισμούς αποστάσεως μικρότερης των 300 χλμ από τον αερολιμένα του Δουβλίνου, για τις οποίες το ποσόν του φόρου ανερχόταν στα 2 ευρώ ανά επιβάτη, ενώ οι υπόλοιπες πτήσεις με αναχώρηση από την Ιρλανδία υπάγονταν σε συντελεστή ύψους 10 ευρώ¹.

Τον Ιούλιο 2012, η Επιτροπή έκρινε² ότι η εφαρμογή χαμηλότερου συντελεστή στις πτήσεις μικρής αποστάσεως συνιστούσε κρατική ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά³. Ως εκ τούτου, διέταξε την ανάκτηση της εν λόγω ενισχύσεως από τους λήπτες, διευκρινίζοντας ότι το ύψος της ενισχύσεως αντιστοιχούσε στη διαφορά μεταξύ του μειωμένου συντελεστή των 2 ευρώ και του συνήθους συντελεστή των 10 ευρώ, ήτοι στα 8 ευρώ.

Η Aer Lingus και η Ryanair, οι οποίες συγκαταλέγονταν μεταξύ των ληπτών της ενισχύσεως, προσέφυγαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία διατασσόταν η ανάκτηση της παρανόμως χορηγηθείσας ενισχύσεως. Με τις αποφάσεις που εξέδωσε στις 5 Φεβρουαρίου 2015⁴, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει την ως άνω απόφαση της Επιτροπής λόγω του ότι αυτή δεν είχε καταφέρει να αποδείξει ότι το πλεονέκτημα του οποίου είχαν τύχει οι οικείες αεροπορικές εταιρίες ανερχόταν σε όλες τις περιπτώσεις στα 8 ευρώ ανά επιβάτη.

Η Επιτροπή άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι αεροπορικές εταιρίες οι οποίες έτυχαν του μειωμένου συντελεστή απήλαυσαν ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος ύψους 8 ευρώ σε σχέση με τις εταιρίες οι οποίες υπήχθησαν στον συνήθη συντελεστή. Επομένως, για την επιστροφή του **εν λόγω πλεονεκτήματος ήταν αναγκαία**, όπως είχε επισημάνει και η Επιτροπή

¹ Από 1ης Μαρτίου 2011, η Ιρλανδία τροποποίησε τους κανόνες σχετικά με τον φόρο αεροπορικών μεταφορών, θεσπίζοντας ενιαίο συντελεστή ύψους 3 ευρώ, ο οποίος εφαρμόζεται σε όλες τις αναχωρήσεις ανεξαρτήτως διανυόμενης αποστάσεως.

² Βλ. ΑΤ της Επιτροπής στα αγγλικά (αριθ. IP/12/833 της 25ης Ιουλίου 2012).

³ Αντιθέτως, με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2011, η Επιτροπή διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι η μη εφαρμογή του ΦΑΜ στους επιβάτες με ανταπόκριση πτήσεων ή στους διερχόμενους επιβάτες δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση, δεδομένου ότι το εν λόγω μέτρο δεν ήταν επιλεκτικό (βλ. ΑΤ αριθ. IP/11/874 της 13ης Ιουλίου 2011 της Επιτροπής). Η εν λόγω απόφαση ακυρώθηκε εν μέρει με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 (υπόθεση [T-512/11](#), Ryanair Ltd κατά Επιτροπής, βλ. επίσης ΑΤ αριθ. [159/14](#)).

⁴ Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2015, Aer Lingus Ltd κατά Επιτροπής ([T-473/12](#)) και Ryanair Ltd κατά Επιτροπής ([T-500/12](#)), βλ. ΑΤ αριθ. [14/15](#).

στην απόφασή της, **η ανάκτηση από την Ιρλανδία ποσού ύψους 8 ευρώ ανά επιβάτη για κάθε μία από τις οικείες πτήσεις.**

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η ανάκτηση της ενισχύσεως συνεπάγεται την επιστροφή του πλεονεκτήματος που άντλησαν οι αεροπορικές εταιρίες από την εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή και όχι την επιστροφή του οικονομικού οφέλους που οι εν λόγω εταιρίες ενδεχομένως αποκόμισαν από την εκμετάλλευση αυτού του πλεονεκτήματος. Πράγματι, το επιλήψιμο πλεονέκτημα δεν συνίστατο στο γεγονός ότι οι ως άνω αεροπορικές εταιρίες προσέφεραν πιο ανταγωνιστικές τιμές σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους. Απέρρεε απλώς και μόνον από το γεγονός ότι οι εν λόγω εταιρίες κατέβαλαν κατώτερο ποσό από εκείνο που θα είχαν κληθεί να καταβάλουν εάν οι πτήσεις τους είχαν υπαχθεί στον συνήθη συντελεστή.

Εξάλλου, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τίποτα δεν εμπόδιζε τους δικαιούχους της ενισχύσεως να αυξήσουν την τιμή των εισιτηρίων τους που υπάγονταν στον μειωμένο συντελεστή των 8 ευρώ προκειμένου να αποκομίσουν οικονομικό όφελος το οποίο αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ του μειωμένου και του συνήθους συντελεστή. Συναφώς, το Δικαστήριο αντικρούει το επιχείρημα της Aer Lingus και της Ryanair κατά το οποίο, δεδομένου ότι δεν ήταν, στην πράξη, σε θέση να ανακτήσουν από τους πελάτες τους το ποσόν των 8 ευρώ, η υποχρέωσή τους να επιστρέψουν το ποσόν αυτό ισοδυναμούσε με την επιβολή πρόσθετης οικονομικής επιβαρύνσεως ή κυρώσεως που εισήγαγε διάκριση εις βάρος τους.

Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα αποφάσισε το Γενικό Δικαστήριο, το Δικαστήριο εκτιμά ότι **η Επιτροπή δεν υποχρεούτο να εξετάσει εάν και σε ποιο μέτρο οι λήπτες της ενισχύσεως πράγματι έκαναν χρήση του οικονομικού πλεονεκτήματος που απορρέει από την εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή.** Επομένως, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου αποτελεί προϊόν πλάνης περί το δίκαιο, καθόσον προσήψε στην Επιτροπή ότι καθόρισε το ποσόν της προς ανάκτηση ενισχύσεως στα 8 ευρώ ανά επιβάτη.

Υπό τις συνθήκες αυτές, **το Δικαστήριο αναιρεί το τμήμα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου** το οποίο αποτελεί προϊόν της ως άνω πλάνης και **απορρίπτει, στο σύνολό τους, τις προσφυγές της Aer Lingus και της Ryanair κατά της αποφάσεως της Επιτροπής.**

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106